

турцитѣ захваждали да го бомбардиратъ отъ крѣпостта (1862). Л. била съставена уврѣме съ знанието на сърбското правителство и съ цѣль да помогне на сърбетѣ докѣт изгонѣжтъ турцитѣ, та послѣ заедно съ сърбетѣ да навлѣзе въ турекитѣ вилиети, които тогава съставили България, и да ги освободи. Въ онова врѣме турекій гарнизонъ въ бѣлградската крѣпостъ е билъ доста голѣмъ (цѣло военно тѣло въ мирно врѣме), подъ командата на единъ *моширъ паша* (игъленъ генералъ). Борбата на сърбетѣ съ турцитѣ като се свършила и Сърбия и Турция се помирили, л. се расгурила. Казватъ, че сърбското правителство още тогава проявило шовинистическия си притезание на Македония. Ракowski обидилъ сърбскитѣ държавници, когато чулъ, че българетѣ трѣбва да се откажѣтъ отъ Македония. За това билъ испъденъ. Тогава почилъ политическата си агитация въ Букуренцъ.

Легуве (*Габриелъ*). Французски поетъ, род. въ Парижъ (1764 — 1812); съ стихотворението си *Le merite des femmes* (Парижъ, 1801) станалъ любимецъ на женитѣ. Отъ трудоветѣ му (събрани отъ Були и Мало), забѣлжителни сѣ трагедитѣ: *La mort d' Abel*, *Ericharis* и особ. *La mort de Henri IV*. — Синъ му, **Ернестъ Л.**, род. въ 1807, академикъ, е любимъ франц. драматургъ и писателъ. Първата му драма, *Louise de Lignerolles*, съчинена съ сътруднич. на Просперъ Дино, и сега се намира въ репертоара на Театръ Франсе; Други отъ по-главнитѣ му драми сѣ *Битвата на дамитѣ*, *Медея* и др. Освѣнъ драматич. съчинения, Л. е писалъ много романи, статии по всѣкакви дневни

въпроси, особено по прѣдмѣта за женитѣ и тѣхната роля въ обществото. *L' Art de la lecture* е единъ изриденъ неговъ трудъ. Една отъ най-приятнитѣ и привлѣкателнитѣ му книги е *Soixante ans de souvenirs* (1886—87, 2 т. и 1888, 4 т.). Други отъ съчин. му сѣ: *la Femme en France au XIX siècle* (1864), *les Pères et les Enfants au XIX siècle* (1877—1879, 2 т.), *la Question des femmes* (1881), *Histoire de ma maison* (1890) и др. Л. не е искалъ никога да се занимава съ политически работи; той отказалъ въ 1876 да си положи кандидатурата за сената.

Леда. По *грц. баснос.*, съпржга на спартанския царъ Тиндара и дъщеря на етолския царъ Тестия, извѣстна по любовнитѣ си сношения съ Зевса, който ѣж посѣщавалъ подъ видъ на лебедъ. Отъ Зевса Л. добила Кастора, Полукса, Клитемнистра и Елена. — Л., астероида, открита отъ Шакорнака въ Парижъ въ 1856.

Ледникъ. Виж. *Глечеръ*.

Ледовити океанъ или *Ледовито море*. Име, което даватъ на морето, покрито донѣйдъ съ ледъ, което се простира отъ сѣверния полюсъ до сѣверния поляренъ кръгъ, както и на морето около южния полюсъ, което захваща едно подобно положение до южния поляренъ кръгъ: *сѣверни Ледовити океанъ*, *южни Ледовити океанъ*. Първий мие сѣверна Европа, Азия и Америка и се съединява съ Атлантически океанъ чрѣзъ Дейвисовъ, а съ Тихи чрѣзъ Беринговъ протокъ. Южни Л. океанъ се съединява съ Атлантически океанъ и Индийско море. — Много малко се знае до сега, по нѣ точно, за тия морета, за откриването и изслѣждането на които